

Истинската история

Как Великобритания извърши най-големия геноцид в човешката история

Само през първия от безбройните гладомори в Индия умират от глад 10 млн. души.

„Бенгалския глад“ е най-големия геноцид в човешката история, но за него не пише нищо в учебниците.

Британската империя е всеизвестна със своите бруталности, с които е постигала икономическите си аспирации. По времето на британската колонизация на Индия значителна част от населението измира от глад. Първия голям глад идва през

1770, последван от още няколко вълни през 1783, 1866, 1873, 1897 и последно през 1943-44 по времето на Уинстън Чърчил. Всичко това може да се обясни много просто –

Великобритания иска ресурсите на Индия, но многобройното население трябва да бъде редуцирано. По времето, когато Османската империя е избивала българите, живеещи под нейно робство, Великобритания е правила същото в своите колонии. Ето защо Великобритания е била от „Великите сили“, която дейно е подкрепяла Османската империя и е била против освобождаването на поробените от нея народи.

„Мразя индийците, те са животни с животинска религия, които се размножават като зайци“,

това заявява Уинстън Чърчил, който е последния британец, положил усилия за физическото изстребление на индийците. Очевидно лицемерния алкохолизиран циник Чърчил мрази индийците, защото Великобритания от векове наред е колонизирала страната им.

Само през първия гладомор по време на британската колонизация през 1770-1773г. са измрели от глад приблизително 10 млн.души, милиони повече от официално обявените еврейски жертви през Холокоста!

Това означава, че британците са успели да избият близо една трета от цялата популация в Бенгал. В своята книга „Невижданият свят“ Джон Фиск описва „Бенгалския глад“ като много по-смъртоносен и зловещ дори от Черната чума, която е

тероризирала Европа през 14 в.

Великобританците безмилостно разграбвали ресурсите на Индия, но и принуждавали всеки обикновен селянин да изплаща данък 15% от печалбата от реколтата им. И това британците не наричали „данък“, а „лепта“. Реколтата обаче не е гарантирана за разлика от британската „лепта“, която при всяко положение трябва да се изплаща от всеки селянин....

Въпреки „Бенгалския глад“ индийците не знаели все още, че това е само първия път, когато десетки милиони ще измрат от глад, причинен от алчността за печалби на Великобритания.

Най-смъртоносния глад, след „Бенгалския“ от 1770-те идва по времето на Уинстън Чърчил, през 1943г., когато от глад измират над 3 млн.души. Гледката била ужасяваща, хората пълзели по улиците и ядяли от труповете на умрелите, за да оцелеят. Така остава въпроса дали Уинстън Чърчил, човекът който спаси Великобритания от масовия убиец Хитлер е не по-малко чудовищен убиец от самия него. Когато правителството в Делхи изпраща снимката по-долу на Чърчил, за да опише ужаса, британския премиер отговаря в шеговития си стил „Тогава защо Ганди е още жив?!“.